

at en professionel bygherre ikke kan være interesseret i at indhente flere tilbud end nødvendigt for at teste markedet. I modsat fald kan det blive vanskeligt at tiltrække de gode tilbud ved efterfølgende udbud.

At private bygherrer indhenter underhåndsbud på opgaver, som offentlige og offentligt støttede bygherrer skal sende i licitation, medfører ikke et øget ressourcetræk på tilbudsgiverne. Private bygherrer bærer selv den økonomiske risiko ved en svag konkurrence og har derfor det fornødne incitament til at vurdere, hvornår der er behov for at organisere konkurrence i form af licitationer frem for blot at indhente underhåndsbud.

Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at priskonkurrencer anvendes langt hyppigere i den private sektor end i den offentlige sektor. Også i den private sektor forhandles der mere end under licitationsloven (hvor der kun kunne forhandles med den laveste pris).

2. Lovforslagets indhold

Nærværende lovforslag opretholder grundlæggende balancen mellem udbydersiden og tilbudsgiversiden og bevarer en effektiv konkurrence.

Formålet med forslaget er først og fremmest at mindske ressourceforbruget og lette de administrative byrder i forbindelse med indhentning af tilbud, især på tilbudsgiversiden men også på udbydersiden, at øge gennemsigtigheden omkring tildelingen af ordren og forenkle regelsættet.

2.1. Lovens anvendelsesområde

Loven gælder for offentlige og offentligt støttede bygge- og anlægskontrakter.

Privat byggeri foreslås ikke inddraget under tilbudsloven. Private virksomheder er generelt ikke omfattet af udbudsreglerne, hverken i andre brancher eller i andre lande. Og GfK-undersøgelsen viser som nævnt, at der ikke er problemer i det private byggeri, som samfundsøkonomisk kan begrunde regulering. I øvrigt anvender mange private bygherrer ifølge GfK-undersøgelsen efter eget valg tilbudsloven. Det er regeringens formodning, at den private sektor også fremover vil lade sig inspirere af tilbudslovens regler, når de indgår bygge- og anlægskontrakter, og regeringen vil gerne tilskynde til, at det sker, ved at udarbejde en vejledning om private bygherres muligheder for at anvende tilbudslovens regelsæt.

Hvis aktørerne respekterer de konkurrenceretlige principper, vil markedet effektivisere byggeriet. I den forbindelse bemærkes, at en regulering af tilbudsindhentning som i tilbudsloven alene forpligter de, der

indhenter tilbud. De, der afgiver tilbud, er ikke pligtsubjekter i loven.

2.2. Forhandlingsadgangen ved kvalitetskonkurrencer

Ressourceforbruget i forbindelse med tilbudsindhentning vil blive nedsat ved at sætte et loft på, hvor mange der kan forhandles med i forbindelse med en licitation, hvor tildelingskriteriet er det økonomisk mest fordelagtige bud. Det foreslås således, at der kun kan forhandles med 3 tilbudsgivere eller derunder, og at de ikke-inviterede tilbudsgivere frigøres fra deres tilbud, så snart forhandlingspartnerne er valgt, uanset hvilken vedståelsesfrist der i øvrigt måtte gælde for udbudet. Et loft vil styrke konkurrencen i forbindelse med selve licitationen, fordi tilbudsgiverne kun vil blive inviteret til forhandlinger, hvis deres bud er mellem de 3 bedste – i dag får alle forskriftsmæssige tilbudsgivere mulighed for at revidere deres tilbud, hvis der indledes forhandlinger. Et antal på 3 forhandlingspartnere vil endvidere være tilstrækkeligt til at sikre effektiv konkurrence. Den skærpede konkurrence på licitationstidspunktet vil opveje den teoretiske konkurrencebegrænsning, som følger af, at bygherren fremover »kun« har de 3 (bedste) bud at forhandle med. Herudover vil det reducere ressourceforbruget, at de tilbudsgivere, der ikke inviteres til forhandlinger, automatisk frigøres fra deres tilbud og altså ikke skal holde ressourcer i beredskab, indtil ordren er endeligt tildelt.

Også udbyderne kan spare ressourcer, fordi de fremover ikke skal forhandle med alle forskriftsmæssige tilbudsgivere, således som de skal i dag.

2.3. Reglerne for underhåndsbud

Reglerne for indhentning af underhåndsbud foreslås ændret. Hvis offentlige og offentligt støttede udbydere ønsker at indhente et 4. underhåndsbud, skal dette komme fra en tilbudsgiver, der ikke kommer fra lokalområdet. Dette indebærer dels en mere effektiv konkurrence, dels at det 4. underhåndsbud typisk kun indhentes, hvis udbyder anser det for nødvendigt af hensyn til konkurrencen om den konkrete opgave.

Hvis udbyderen vil forbeholde sig retten til at indhente et 4. bud, skal dette oplyses på forhånd.

Der sker endvidere den ændring, at tærsklen for indhentning af underhåndsbud hæves fra de nugældende 2 mio. kr. til 3 mio. kr. Dette kan spare ressourcer på begge sider. Udbydere skal ikke udarbejde et detaljeret udbudsgrundlag. Også tilbudsgivere kan spare ressourcer, fordi der ikke vil blive indhentet mere end højst 4 underhåndsbud, jf. ovf., medens ud-